

DEM

En konspirationsteoretisk tapetkollektion

LARS-GÖRAN KARLSSON

Högskolan för Design och Konsthantverk
Göteborgs universitet
Göteborg

VT, 2010

Examensprojekt 15 hp
Konstnärligt kandidatprogram design 180 hp

ABSTRACT

I've previously been working with patterns for wallpaper and wanted to try another approach.

I wanted to use a strange story as a base to develop a wallpaper collection from. The aim was to make a collection that is more than wallpapers. The seed to this idea I got from an article about mysterious deaths among birds in Chicago published in metro. They had flown into a large building, 35,000 birds had been killed in what seemed to be a fantastically macabre event. But what Metro failed to mention was that the deaths had occurred during a time period of over 30 years. The story wasn't that fantastic any more, but it gave me an idea. I did my collection about a conspiracy theory concerning the skylab project in the 70's. It turned out to be a collection of wallpapers, both illustrative and abstract patterns, along with a small collection book. The idea was to present the collection and the story in a slightly different way. Enjoy.

Keywords

wallpaper collection, conspiracy theory, pattern design

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING.....	4
BAKGRUND.....	4
FRÅGESTÄLLNINGAR.....	5
AVGRÄNSNINGAR.....	5
GENOMFÖRANDE.....	5
Storyn: Månens mörka sida.....	6
Historieskrivning.....	8
Arbetet med kollektionen.....	10
Rapportering.....	11
RESULTAT.....	15
SLUTSATS.....	15
REFERENSLISTA.....	16
BILAGA / TAPETKOLLEKTIONEN.....	17

INLEDNING

Jag ville göra mönster för tapet med utgångspunkt i en berättelse och se vart det kunde leda. Jag ville arbeta utifrån en text, en artikel, en kort notis eller liknande som skulle ge mig en intressant berättelse. Förhoppningsvis skulle detta kunna ge mig ett nytt sätt att arbeta på. Min ambition var att göra 3-4 mönster i max 3 färgställningar vardera. Resultatet presenteras i form av en kollektionsbok och utskrivna tapetprover. Mitt projekt byggde på ett utforskande om ett, för mig annorlunda sätt att arbeta fram en tapetkollektion. Jag har tidigare nosat på både storytelling och tapetmönster var för sig. Syftet är att försöka hitta en fungerande ton som håller samman en kollektion snarare än ett manér och samtidigt berätta något. Själva berättelsen är det kött jag haft att arbeta med. Det hela handlar om att jag vill hitta nya sätt att arbeta på, komma åt nya idéer och se om jag kan göra fungerande mönster på detta sätt.

BAKGRUND

Jag har arbetat lite med mönster för tapet i tidigare kurser och tycker att det är ett spännande område. Och det finns mer jag vill pröva på inom området. Det sista jag gjorde förra terminen var just tapeter. Den gången blev det mönster av mer traditionellt slag med bland annat blommor. Då handlade det mer om dekorativa mönster och om att göra behagliga mönster. Jag hade inga idéer om vad för typ av mönster jag ville göra, bara att jag ville hitta en annan ingång i projektet denna gång. Jag har alltid tecknat mycket men det senaste året hade jag nästan helt lagt ifrån mig pennan då jag var trött på mitt sätt att teckna. Men sakta kom lusten till tecknandet tillbaka och jag började fundera på att använda mig av tecknandet. Fortfarande ganska trött på mitt sätt att teckna så ville jag ändå utmana mig lite och försöka göra tecknandet roligt igen.

Metro 2009

För några månader sedan hittade jag en liten notis i Metro som jag rev ut och satte på anslagstavlan framför mig. ”35.000 fåglar mystiskt döda” löd rubriken och bilden visade prydligt uppradade döda fåglar som låg med buken upp. Samtliga hade försetts med en liten lapp som antagligen var någon märkning för att dokumentera de olika fåglar som fått sätta livet till. Texten antydde att de 35.000 fåglarna gemensamt hade flugit in i en byggnad i Chicago och dött.

Jag fick plötsligt upp bilder i huvudet av dessa mängder av fåglar som unisont begår kollektivt självmord genom att flygga rakt in i en byggnad. Drivor av döda fåglar, olika arter som täcker marken utanför en stor byggnad. Väldigt fantasi eggande historia och jag började fundera på vad som kunde göra fåglar så deprimerade att de tar sina liv. Visste dom något som vi människor inte visste? Var det deras sätt att ta makten över sitt eget öde?

Jag sökte på nätet och hittade mer information om händelsen. Metro hade utelämnat en del ganska viktiga detaljer. Byggnaden som fåglarna flugit in i visade sig inneha en av USA:s största glasade fasader. Den mystiska döden var inte längre så mystisk, än mindre mystiskt blev det då det visade sig att det hela var utspritt på en 30-års period. Guldet blev till sand skulle man kunna säga.

Ur detta tidningsklipp föddes idén om att bygga en kollektion kring en berättelse, kanske en konspirationshistoria.

FRÅGESTÄLLNINGAR

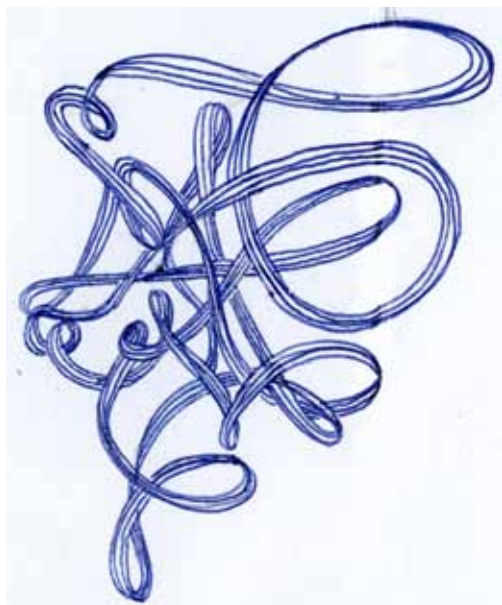
Kan jag göra en tapetkollektion som är dekorativ men som innehåller fler dimensioner och som går över gränser för hur en kollektion byggs upp och försöka hitta nya vägar för hur man kan presentera en kollektion?

AVGRÄNSNINGAR

Från början bestämde jag mig för att bara göra 3 mönster för tapet och en kollektionsbok. Om de sedan går att använda till annat så är det bara en bonus.

GENOMFÖRANDE

Mitt arbete var från början inriktat på att hitta en berättelse som var tillräckligt intressant för mig att bygga min kollektion utifrån. Berättelser och konspirationsteorier finns det gott om på Internet, men det tog ändå tid att hitta något som fängade mig. Under tiden försökte jag arbeta utifrån artikeln om fåglarna, en berättelse som var ganska fin och var lite poetisk. Jag började med att experimentera med abstrakta former som jag kunde bygga mönster av. Det blev ganska fina skisser och gav mersmak men det kändes som om det blev lite för fint, jag ville ha något annat. Det behövdes något mer komplicerat för att jag skulle gå igång. Efter ett par dagars tvekan och en handledning med Gunnar Krantz så kände jag att det var konspirationsteorier som var mest intressanta.

Några snabba skisser på abstrakta mönster gjorda med kulspetspenna. Ett roligt sätt att arbeta som har mängder med möjligheter, men det får vänta till ett annat tillfälle.

STORYN: MÅNENS MÖRKA SIDA

Historien som jag kom att jobba kring handlar om en makaber upptäckt i Australiens ökenlandskap 1979.

Skylab var NASAs första bemannade rymdbas och skickades upp den 14 Maj 1973. Rymdbasen var bemannad i 171 dagar av tre olika astronautteam. Efter det att den sista besättningen lämnat Skylab i februari 1974 var det tänkt att stationen skulle fortsätta cirkulera runt Jorden fram till början av 1980-talet.

Någon gång under 1979 skulle man sedan skicka upp en rymdfärja som skulle knuffa Skylab till en högre bana, men rymdfärjeprogrammet blev försenat. Dessutom ökade solaktiviteten vilket ledde till att Jordens atmosfär expanderade och Skylabs bana sjönk snabbare än beräknat. Den 11 juli 1979 återinträdde NASAs rymdbas Skylab i jordatmosfären efter att ha cirkulerat runt Jorden i dryga 6 år. Större delen brann upp över Indiska Oceanen. Vissa delar föll ned i närheten av Esperance i västra Australien. Trots att NASA kunde följa Skylabs fall så fick de alltjämt data ifrån Skylab som visade normala värden. Till dess att Skylab kraschade sändes värden och koordinater som visade att den låg kvar i omlopps bana kring Jorden. Detta borde inte vara möjligt då den skulle sända i realtid. Representanter från NASAs haverikommission tog sig fram till nedslagsplatsen för att hämta och kontrollera sändaren. I vrakdelarna fann man bredvid sin sändare, ytterligare en sändare liknande den egna. Sändaren var något större men hade externt batteri, något som NASAs egna sändare saknade. Man fann även en större vrakdel som visade sig vara en del av Skylabs nedre däck.

En australiensisk radioamatör vid namn Dr Heywood Floyd uppfattade ett samtal gällande den störtade Skylab. Han lyckades spela in lite över en minut av samtalet innan det bröts. Samtalet tycks vara mellan en av utredarna på plats och förmodligen någon NASA-representant på en militärbas i området. Följande är vad som spelades in.

```
TRANSCRIPT OF THE RECORDED RADIO CONVERSATION CONCERNING
THE SKYLAB CRASH SITE INVESTIGATION ON JULY 16 1979.
RECORDED BY RADIO AMATEUR DR. [REDACTED]

THE RECORDING IS THE FIRST KNOWN DOCUMENT ON THE D. E. M PROJECT.

10: 04:00 Recording starts
:02 Nasa 1: "It's not in here." (?)
:05 Nasa 1: "Ok I've got it." (?)
:08 Investigator: "Got a vessel here."
:10 Nasa 1: " (?) "
:11 Investigator: "Pretty intact"
:14 Investigator: "Appears to be part of the lower deck."
:10 Nasa 1: "Rog."
:25 Investigator: "Ok."
:26 Investigator: "We've got a situation here."
:28 Nasa 1: "What's that?"
:30 Investigator: "We've got two bodies in suits."
:33 Nasa 1: "Civilians?"
:35 Investigator: "Space suits."
:37 Nasa 1: "come again!"
:38 Investigator: "They're in space suits, Sir."
:40 Nasa 1: "are you sure?"
:41 Investigator: "looks like our suits... but not our marks"
:46 Investigator: "D E M it says."
:53 Nasa 1: "Switch channels!"
:54 Investigator: "Rog."
:57 - - [Two squelch breaks]
10: 35:12 End of recording
```

Lyssna på ljudupptagningen på <http://www.artmanure.com/sound>

Man borde bara ha funnit skrot, men bland vrakdelarna fann man två illa åtgångna kroppar iklädda astronautdräkter. Dräkterna hade stora likheter med NASAs egna, med den skillnad att dessa saknade NASAs egna emblem. Istället fann man ett emblem med bokstavskombinationen DEM. Emblemet bestod av ett moln med det allseende ögat i som strålar ned på bokstäverna DEM.

Allt sedan Dr Heywood Floyd hävdade att NASA funnit fripassagerare bland Skylabs vrakdelar och spelade upp samtalet på en lokalradiostation så har spekulationerna varit vilda. En historia som varit envisare än andra bland undergroundjournalister och i diverse internetforum är denna.

Space program DEM (Deus Ex-Machina)

Ett slags parasitverksamhet som infiltrerade och drog fördel av NASAs tekniska framsteg. Verksamheten bedrevs i skydd av parallella aktiviteter synkroniserade med NASAs.

Med tillgång till NASAs utveckling klarade man att hålla jämna steg och slippa bekosta misslyckade experiment. I ryggen hade man anonyma finansärer som ville försäkra sig för att kunna flytta över verksamheten i händelse av ett så kallat "oacceptabelt maktövertagande".

I skydd av NASAs uppskjutning av sin sista besättningstrupp till Skylab den 16 november 1973 lyckades man parallellt skicka upp en bemannad farkost med tre astronauter. Tanken var att de skulle avvakta i omloppsbanan bakom månen för att inte bli upptäckta till dess att Skylab skulle överges och DEM istället skulle ta över basen. 14 timmar efter att NASAs astronauter lämnat Skylab bröts all kommunikation till och från Skylab. Avbrottet varade i 6 timmar och 27 minuter. Under denna tid kunde DEMs astronauterna obemärkt överta verksamheten på Skylab. När kommunikationen återupptogs var sändningarna ifrån Skylab ersatta med förinspelad simulerad data som ständigt visade normala värden så att DEM kunde arbeta obemärkt med sitt uppdrag.

Mycket tyder på att det var tre DEMs astronauter ombord på Skylab, men man har bara hittat de två i Australien. Vad som hände med den tredje är höljt i mörker. Anledningen till att man ännu inte lyckats identifiera någon som varit inblandad i DEM tros bero på att NASA under lång tid gjort allt för att tysta ned händelsen. Det dröjde ända till 1996 innan ryktena om den pinsamma missen i NASAs säkerhet läckte ut. Denna tid av tystnad gjorde också att eventuella inblandade i DEM haft god tid att sopa igen sina spår.

Vad var deras uppdrag?

Det mesta pekar på att DEM försökt skaffa sig en strategisk position för att kunna slå ut satellitfunktioner och på så sätt kontrollera kommunikationen över stora delar av Jorden.

Men varför fanns astronauterna kvar på Skylab?

Den 18 oktober 1973, lade USA:s president Nixon fram ett lagförslag för kongressen om omedelbart militärt bistånd till Israel för 2,2 miljarder dollar. Som en reaktion på detta beslutade Saudiarabien, Gulfstaterna, Algeriet och Libyen att stoppa alla oljeleveranser till USA. Detta gjorde att oljeimportörer utan andra oljekällor snabbt förblödde ekonomiskt. Detta tros ha gjort operationen omöjlig att fullfölja med de kraftigt decimerade ekonomiska medlen. Man har räddat sitt eget skinn då det hettat till och plundrat organisationen. Verksamheten tycks ha kraschat och man har helt enkelt övergett sina astronauter av ekonomiska skäl. Utan möjlighet till kommunikation med Jorden har man förbrukat behövlig energi för att återvända. Antagligen väntade man vidare order, alternativt på förstärkning. Istället gick de tre troligen en mycket plågsam död tillmötes genom svält eller syrebrist. De namn som dyker upp i spekulationerna är samtliga försvunna eller sedan länge döda. Men händelsen tycks ha påverkat utvecklingen och NASA vände sitt nederlag till triumf.

Den 23 mars 1983 håller president Ronald Reagan sitt "Star Wars"-tal till nationen.

NASA förnekar konsekvent all kännedom om DEM.

HISTORIESKRIVNING

Nu fanns det en del material att jobba med.

Det kändes som att jag nu kunde ta tag i själva slutprodukten.

Jag började fundera på vilken ton jag skulle ha på det hela. Skulle jag dra det hela åt det abstrakta, det naiva eller det mer realistiska. Detta tycks vara något jag allt oftare funderar på. Vad vill jag kommunicera, med vem, varför, spelar det någon roll? Det kan lika gärna sluta i något fotorealistiskt som i abstrakta ornament. Jag vill göra så mycket på så många olika sätt men hur som helst så känns det ändå som att det hänger ihop. Det var helt enkelt bara att köra på och låta slutresultatet tala för sig själv.

När jag sökte en berättelse så kom idén att skriva en egen. Historien om DEM är uppdiktad. Jag såg ett kort klipp på Youtube med tre Kinesiska Taikonauter som skulle skickas ut i rymden. De gjorde honnör åt en general och det var tydligt att Taikonauterna stod långt nere i den militära näringskedjan. Amerikanska astronauter tycks inte vara lika kuvade underhuggare som sina kinesiska kollegor. Jag funderade på vad som skulle hända om det dök upp en tidigare okänd organisation som gjorde anspråk på rymden och hur det skulle kunna gå till.

Jag hittade all nödvändig information om Skylab på NASAs hemsida. Tanken var att om man söker efter information om min berättelse så skulle man kunna hitta flera saker som är väl dokumenterade. All fakta rörande Skylab stämmer överens med NASAs officiella information och det finns lagom stora luckor att fylla.

Varje Konspirationsteori har en obskyr hemsida med knapphändig information så jag bestämde mig för att göra en. Jag skrev ihop ett enkelt manus på radiokommunikationen. Jag gjorde även några enkla Gif-animationer med kryptiska budskap till hemsidan.

Jag fick hjälp av en vän att få en bra röst till inspelningen. Hon skickade ett e-mail till sin morfar som är Amerikan och dessutom jobbat på NASA. Han läste upp manuset i telefon och jag spelade in det. Efter lite redigering så lade jag upp det på hemsidan tillsammans med ett fejkat transcript av konversationen med exakta tidsangivelser. Allt för att det hela skulle verka så realistiskt som möjligt. Ljudspåret kan man höra på <http://www.artmanure.com/sound>.

Organisationen fick namnet DEM en förkortning av Deus ex Machina som kommer från latin och betyder ”gud ur maskinen”. Deus ex Machina är en karaktär, en slags mekanisk gudsgestalt som plötsligt kan dyka upp i ett fiktivt verk eller ett drama för att lösa en situation. Ofta för att ställa allt till rätta när historien gått så långt att det inte går att lösa på annat sätt än genom ett gudomligt ingripande. Detta tyckte jag passade bra till en organisation som har lite väl höga tankar om sig själva. Som om de utförde guds verk, en organisation som anser sig stå över all mänsklighet och dessutom tror sig ha svaret på universums gåta.

DEM-emblemet med det allseende ögat har sin grund i att DEM skulle vaka över världen och att det allseende ögat ofta förekommer i ordenssällskapens emblem. Det kändes både roligt och viktigt att få detaljerna att stämma. Som slutkläm inflikade jag den sista lilla detaljen om Ronald Reagans ”Star wars”-tal. Under det kalla krigets dagar planerade USA att utrusta satelliter med laservapen för att kunna skjuta ned Sovjetiska missiler och satelliter, det så kallade Star Wars programmet. Genom denna lilla detalj vill jag på klassiskt konspirationsmanér antyda att de båda händelserna har ett samband och att USA:s regering fått idén till själva Star Wars programmet från upptäckten av DEM.

En kulspecksteckning som kom att bli en av illustrationerna i kollektionsboken.

ARBETET MED KOLLEKTIONEN

Nu var jag klar med storyn och började skissa på motiven. Mina första försök är att göra abstrakta linjeteckningar som jag kan bygga mönster av. Det avverkas den ena pennan efter den andra och jag hittar inte fram. Får ingen rytm, inget flyt, eller så blir pennstrecken för dåliga att använda. Jag fastnar i skisstadiet och skannar in taffliga teckningar. Inget går att använda. Jag provar tusch, crayon, blyerts, akvarell m.m. till slut återvänder jag till en gammal vän, Bic-pennan, och tecknandet lossnar. Den klassiska Bic-pennan och jag har hängt ihop sedan 1989 tror jag. Jag arbetade som bageriarbetare på en kexfabrik. Produktionen började datoriseras och det stod en printer där som spottade ut data. Mellan varje sats deg så blev det en lucka på 5-10 minuter då man inte hade något att göra. Den tiden använde jag till att stjäla papper från skrivaren vika pappret 2ggr så att jag fick 8 små rutor att teckna på, 4 på vardera sida. Under flera år stod jag där och gjorde små teckningar med en Bic-penna. Jag jobbade där till 1996, Under den tiden lärde jag mig hantera kulspetspennan och kunde göra ganska fina skuggningar och detaljerade teckningar. Jag har dock alltid haft ett komplicerat förhållande till pennan, På ett sätt gillar jag kulspetssteckningar, men så fort man skannar in så tycks dom förlora något.

Jag har använt Photoshop i mer än 15 år men det är först nu jag kom på ett sätt att använda kulspetssteckningar och färglägga dem Photoshop på ett snyggt sätt. Och jag är nöjd med resultatet, efter 15 år upptäcker jag fortfarande saker som jag haft i min hand hela tiden.

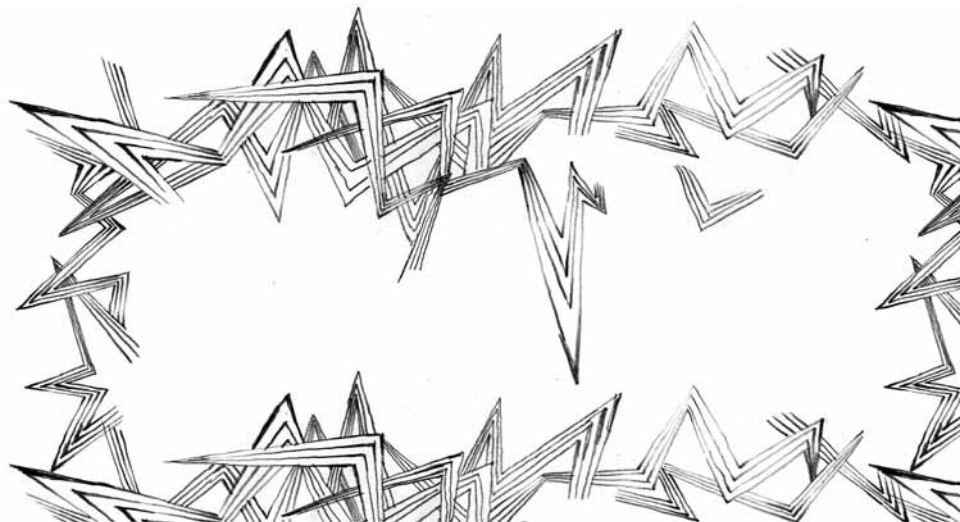
Det fanns flera spår att gå på visuellt och jag försökte gå på flera samtidigt i hopp om att det ändå skall hänga ihop. Det första är de färglagda kulspetssteckningarna som ger en serietidningskänsla. Sedan ett mer fotorealistiskt manér där jag tecknar med andra pennor. Något som jag tycker passar temat och tidsperioden är färglito-tryck. Den där rasteringen som man ibland kan hitta på gamla plåtleksaker och i serietidningar. Det finns inget enkelt sätt att göra det på i Photoshop, men efter att ha experimenterat så tror jag att jag hittat ett sätt att ändå få fram ett fint raster.

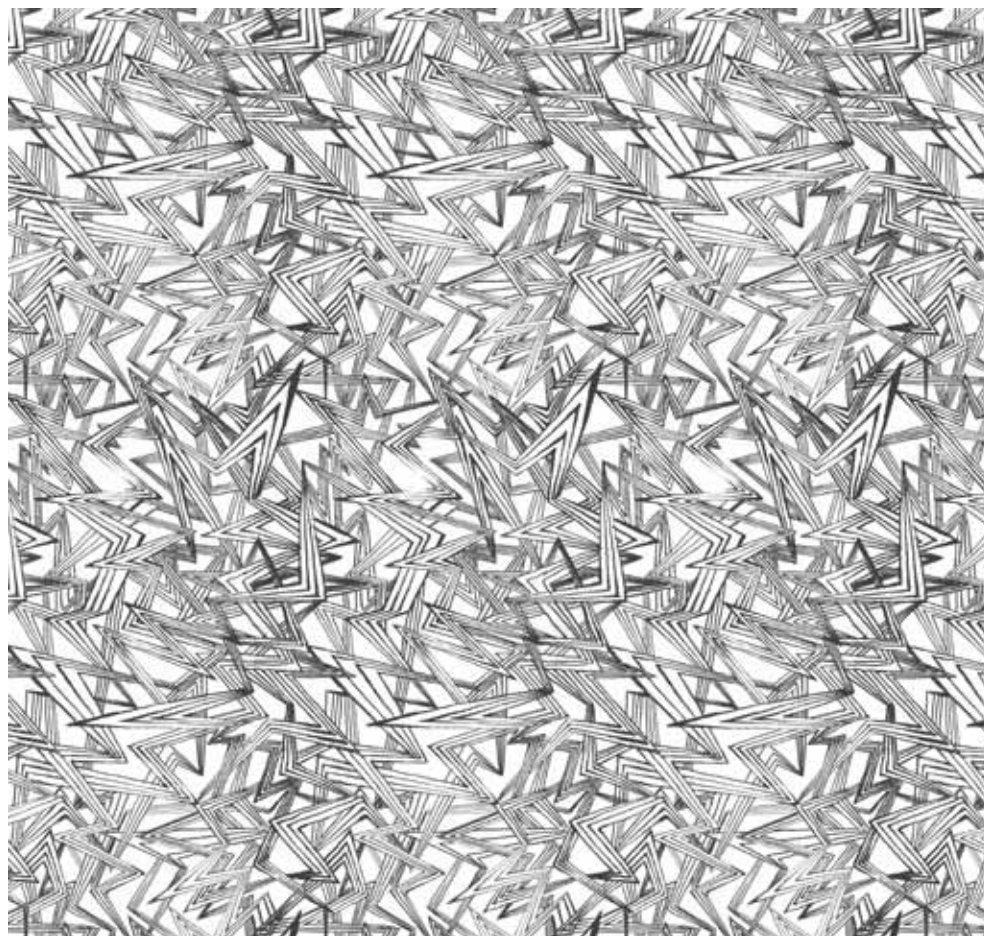
Ett av mina rastringstester.

RAPPORTERING

Jag valde att utgå ifrån ett standardmått på rapportlängd , 53x53 cm. Utifrån dessa begränsningar så började jag arbeta med mitt första mönster. Jag började med att teckna ytterkanterna på ett abstrakt mönster hela bredden och sedan 26,5 cm i höjd. Översta linjen kopierades nedåt 26,5 cm och sidolinjen kopierades från höger och 53cm till vänster sida. På detta sätt bildas en ram som jag sedan försökte fylla så att det hela ser homogent ut. Detta var ett enkelt sätt att göra en rapport till ett abstrakt mönster. Rapporten blev följaktligen 26,5x53 cm i rak rapportering. Mönstret fick namnet *Radio transmission*.

Ramen som utgjorde gränserna för rapporten i mönstret *Radio transmission*.

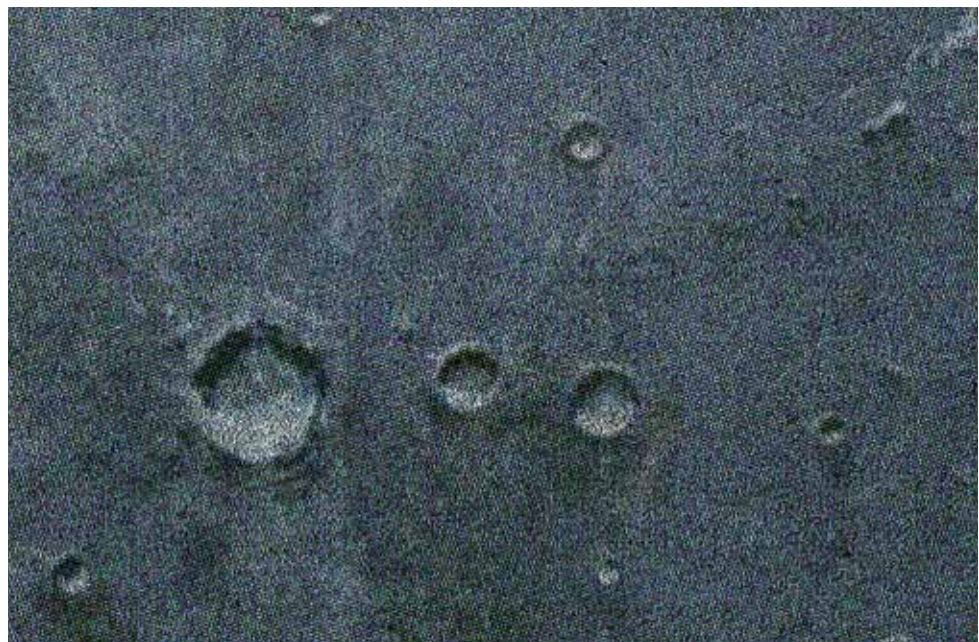

Upprapporterat ser det ut så här när tomrummet fyllts. Linjerna justerades så att de fick en jämnare linjebredd så att rapporten inte blir så tydlig.

Mitt andra mönster blev ett månlandskap, kallat *Dark side of the moon*. Den här gången gjorde jag en rak rapport som bestod av en och samma bild uppradad efter varandra i 53x53. Bilden föreställer ett månlandskap som jag tecknade med crayonpennor på ett grått papper. Jag rasterade sedan bilden för att få lite foto känsla i bilden. Det som ändå knyter ihop tapeten är de vita kryssen som ligger med samma avstånd över hela tapeten. Kryssen kommer ifrån rymdfotograferingen. De finns ofta med i NASAs bilder som ett sätt att kunna avståndsbedöma och storleksbestämma objekt i rymden.

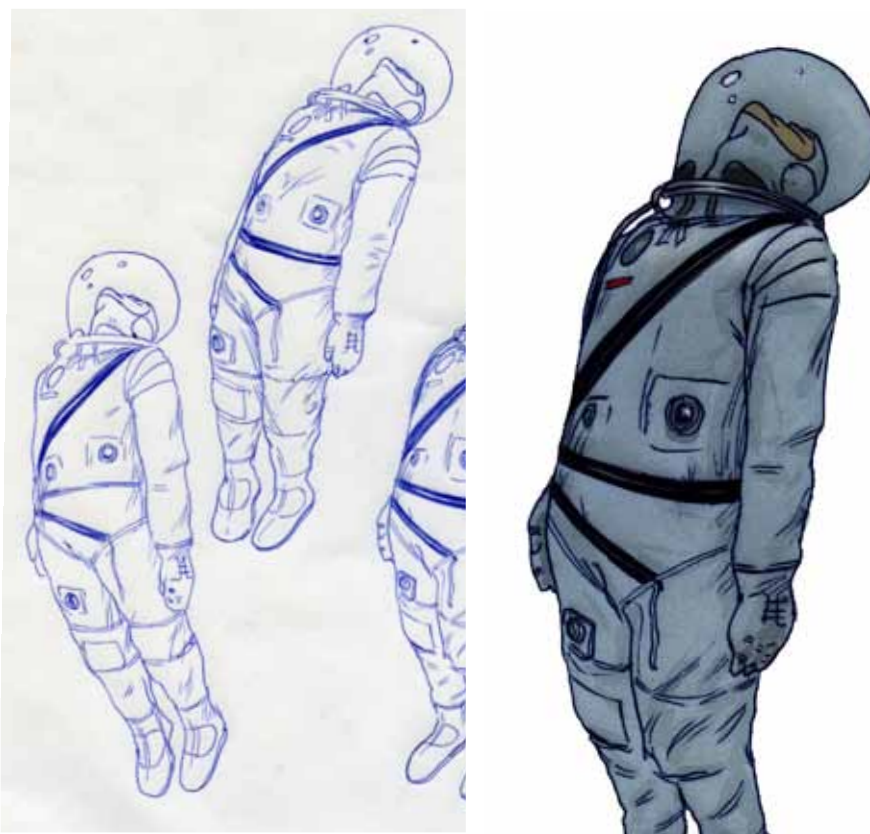

Detalj från teckningen som användes i mönstret *Dark side of the moon*.

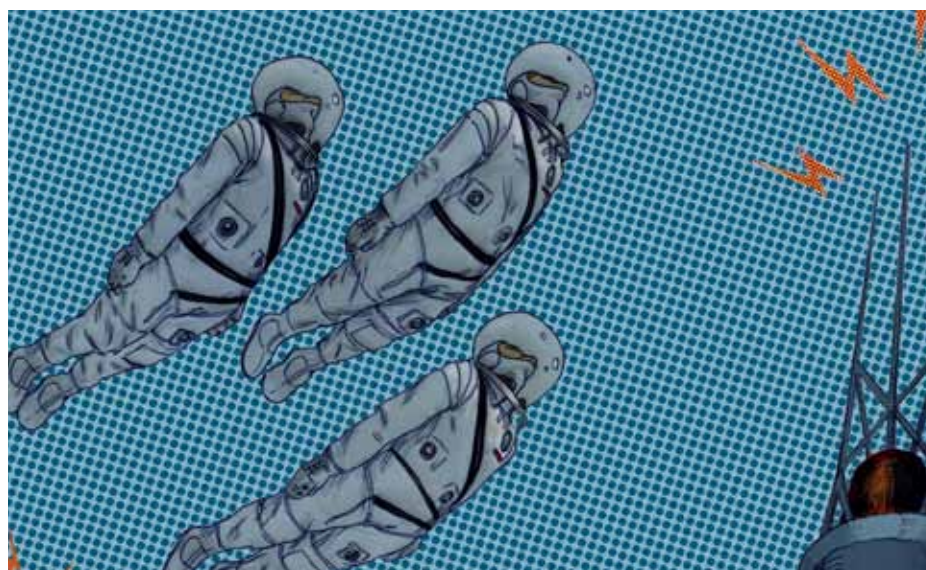

Ett test med adderat scannerbrus,

Jag har länge varit intresserad av pojkrumstapeter och ville gärna göra en sådan till min kollektion. Botten utgörs av Radio transmission-mönstret som var rakt rapporterad i 26,5x53 cm. På detta ligger kryssen från Dark side of the moon. Jag fick äntligen en bra känsla i mina kulpetsteckningar som jag färglade i Photoshop. Jag lyckades få en akvarellkänsla i bilderna som gjorde att de inte såg ut att vara färglagda i datorn. Jag arbetade med tre astronauter och en rymdkapsel, dessa rapporterades inom en rapport längd så att det ligger två rapporter i bredd och två i höjdd. Astronauterna och kapslarna är halvförsatta i höjdd. Mönsterpassningen blir på 26,5cm. Mönstret fick namnet *The Lost*.

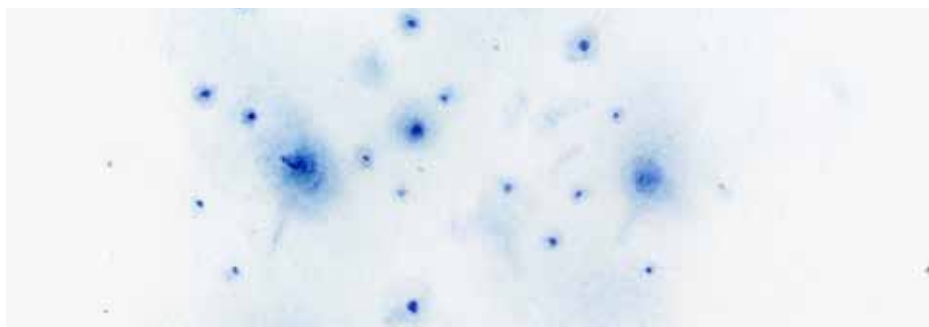

Kulpetsteckningarna kolorerades och blev riktigt bra.

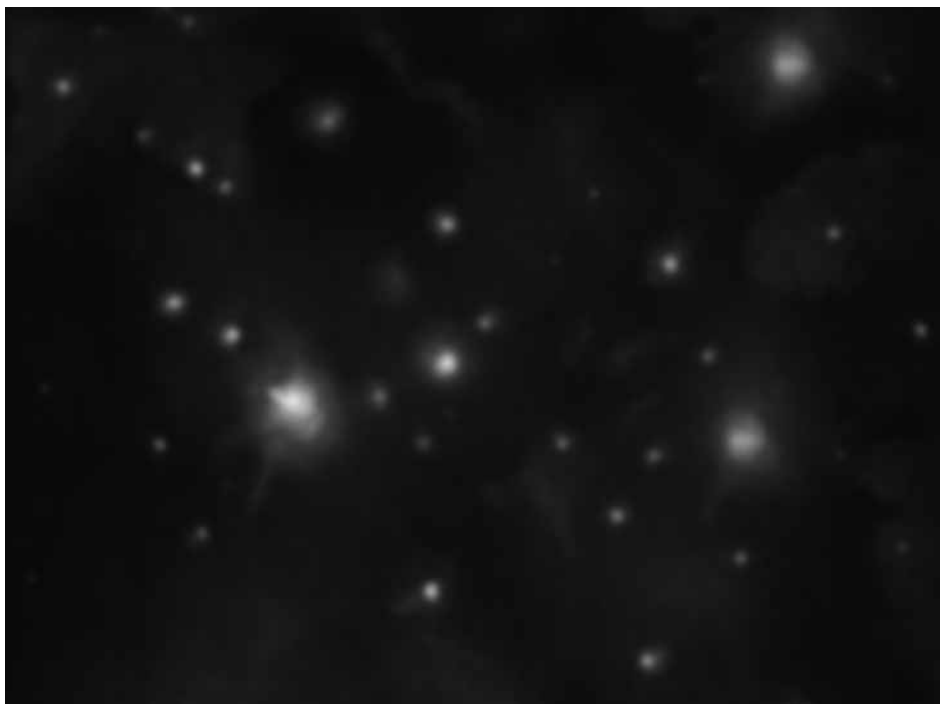

Ett test med rasterad bakgrund. Det blev slutligen mönstret *Radio transmission* som fick vara bakgrund till pojkrumstapeten *the Lost*.

På slutet försökte jag också rapportera en lite suddig stjärnhimmel halvförsatt, vilket visade sig var knepigt då jag inte hade något tydligt objekt att mäta efter. Ibland tycks man inte kunna tänka klart, saker man gjort mängder av gånger tycks omöjliga att få rätsida på. Jag fastnade i en rapport och försökte göra den om och om igen. Jag satt med samma rapport i två dagar och gjorde om samma misstag om och om igen. Jag kunde inte tänka klart. Hur jag än gjorde så blev det fel, när jag vid ett par tillfällen trodde att jag knäckt det så visade det sig att jag gjort en rak rapport igen. Det var helt enkelt läge att ta en paus. Till slut löste jag det, efter att ha lagt det hela åt sidan en stund, men jag är fortfarande osäker på hur jag gjorde det. Kanske skulle det vara lättare om man vridit hela arbetsytan och tänkt i sidled istället. Jag tror att jag skall försöka med det nästa gång. Mönstret fick namnet *Nebula*.

En mycket enkel lösning på stjärnhimlen. Jag testade att teckna inverterat och sedan invertera igen. Resultatet blev riktigt bra och det är faktiskt det som syns på bilden som jag använt till mönstret *Nebula*.

Samma bild inverterad. Denna bild bearbetades till det slutgiltiga resultatet.

RESULTAT

Till slut fick jag ihop 4 mönster som jag presenterades i en kollektionsbok. Boken innehåller berättelsen och några illustrationer, därefter följer tapetkollektionen med titlar och färgställningar. Jag valde att göra en av dem, *Nebula*, en stjärnhimmel, i endast en färgställning då jag inte tycker att det tillförde något med andra varianter. Det var första gången jag prövade limbindning av en bok. En del små misstag i det arbetet gjorde att några sidor lossnade. Det blir väldigt snyggt om man är noggrann. Jag gjorde en del nybörjar missar men nästa gång blir det nog bättre.

SLUTSATS

Har jag då lyckats med att göra en tapetkollektion som är dekorativ men som innehåller fler dimensioner?

Det jag gjort är inte något nytt, men det var ett nytt sätt för mig att arbeta med design. Jag arbetade lite mer som jag tidigare gjort med konst, att ha ett mål, men att sedan hitta sidospår som ger åtminstone mig själv en lust till arbetet. Jag tycker att jag lyckats ge kollektionen lite mer liv genom att introducera berättelsen och hemsidan med ljudfilen.

Jag vet inte om kollektionen är kommersiell men det är inte något jag strävat efter. Jag ville helt enkelt bara pröva ett arbetssätt som förhoppningsvis skulle ge mig mer inspiration. Kanske skulle man kunna arbeta på liknande sätt för att sedan skala bort delar. Om jag skulle ha arbetat mot en marknad så skulle resultatet förmodligen vara helt annorlunda. Dock tror jag att jag funnit något i själva arbetssättet som jag kan ha användning av i framtida projekt.

Jag gillade att arbeta på det här sättet, att göra saker vid sidan om som ger projekten liv på fler sätt än ett. Det som varit den stora behållningen i det här projektet har varit två saker, dels att det varit mer lustfyllt än på länge. Det tror jag beror på att jag tillät mig själv sväva ut lite. Och dels att jag har upptäckt ett sätt att använda mig av mina kulspetsteckningar på ett sätt som öppnat upp för nya idéer. Jag hade som vanligt svårt att komma igång med arbetet.

Det är alltid svårt att bestämma teknik och manér, det finns ju så många vägar att gå. Men den här gången fick jag lite fart tack vare en förfrågan från en vän att göra några illustrationer åt henne. Det var bråttom, redan nästa dag skulle de vara klara. Önskemålen var tydliga och jag gjorde snabbt 10 illustrationer på en och samma dag. Det gjorde att prestigen släppte och jag kunde börja arbeta med det här projektet. Jag arbetade även lite med ett projekt tillsammans med Jakob Larsson. Det känns som om det går lättare om man håller igång andra mindre projekt vid sidan om. Det har hur som helst varit väldigt inspirerande att arbeta med ett tema på det här sättet och det blir nog mer sådant.

REFERENSLISTA

Klippet med de blyga taikonauterna. <http://www.youtube.com/watch?v=nEnSwq56-Z0> 2010 02 15

Fakta kring Skylab. http://www.nasa.gov/mission_pages/skylab 2010 02 15

Om Ronald Reagan och Star Wars-programmet. <http://www.u-s-history.com/pages/h1957.html> 2010 03 20

DEM WALLPAPERS

L Karlsson 2010

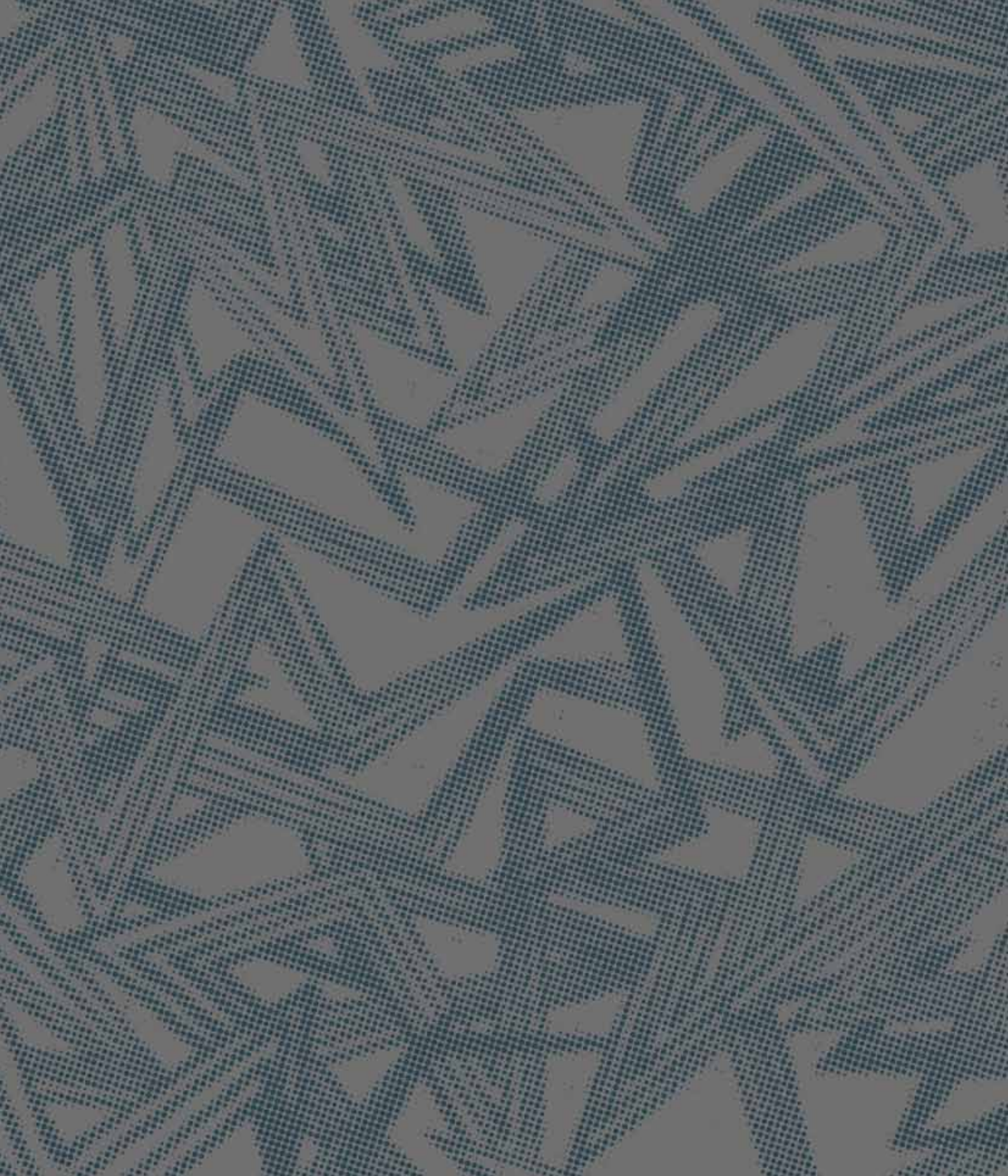
www.artmanure.com

Title : RADIO TRANSMISSION

Colour : ACTIVE

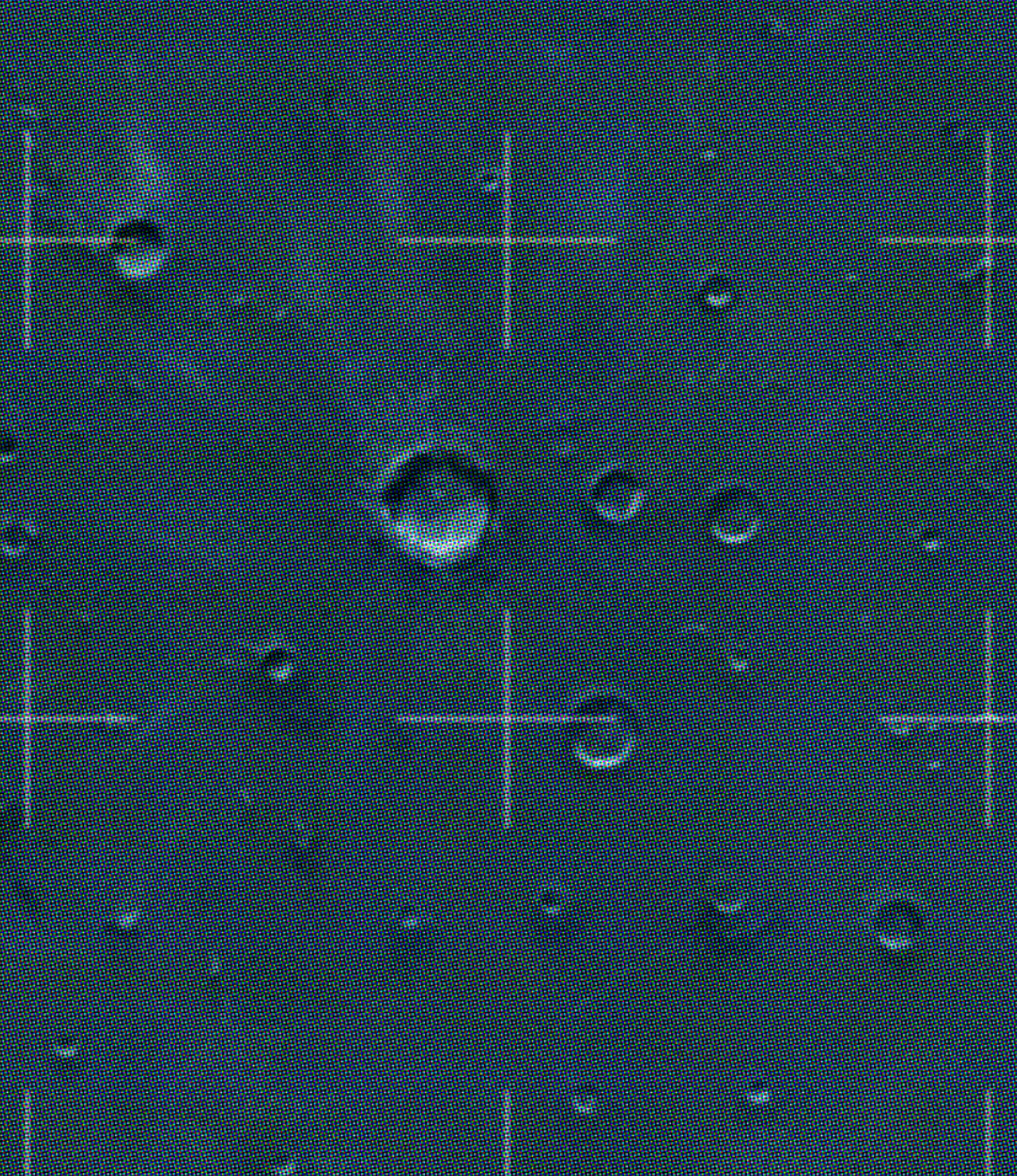
Scale : 1:1

Title : RADIO TRANSMISSION

Colour : PASSIVE

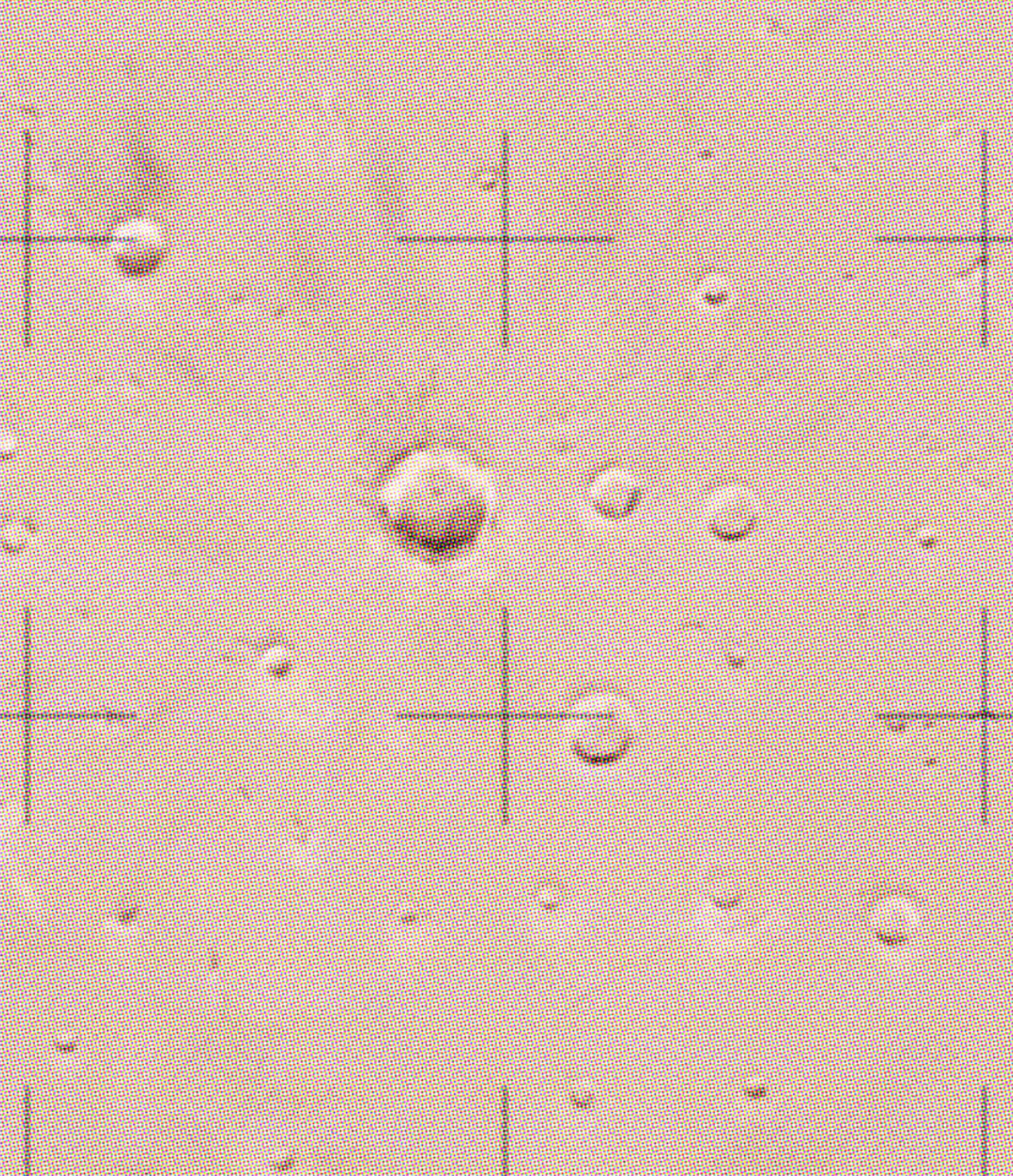
Scale : 1:1

Title : DARK SIDE OF THE MOON

Colour : BLUE MOON

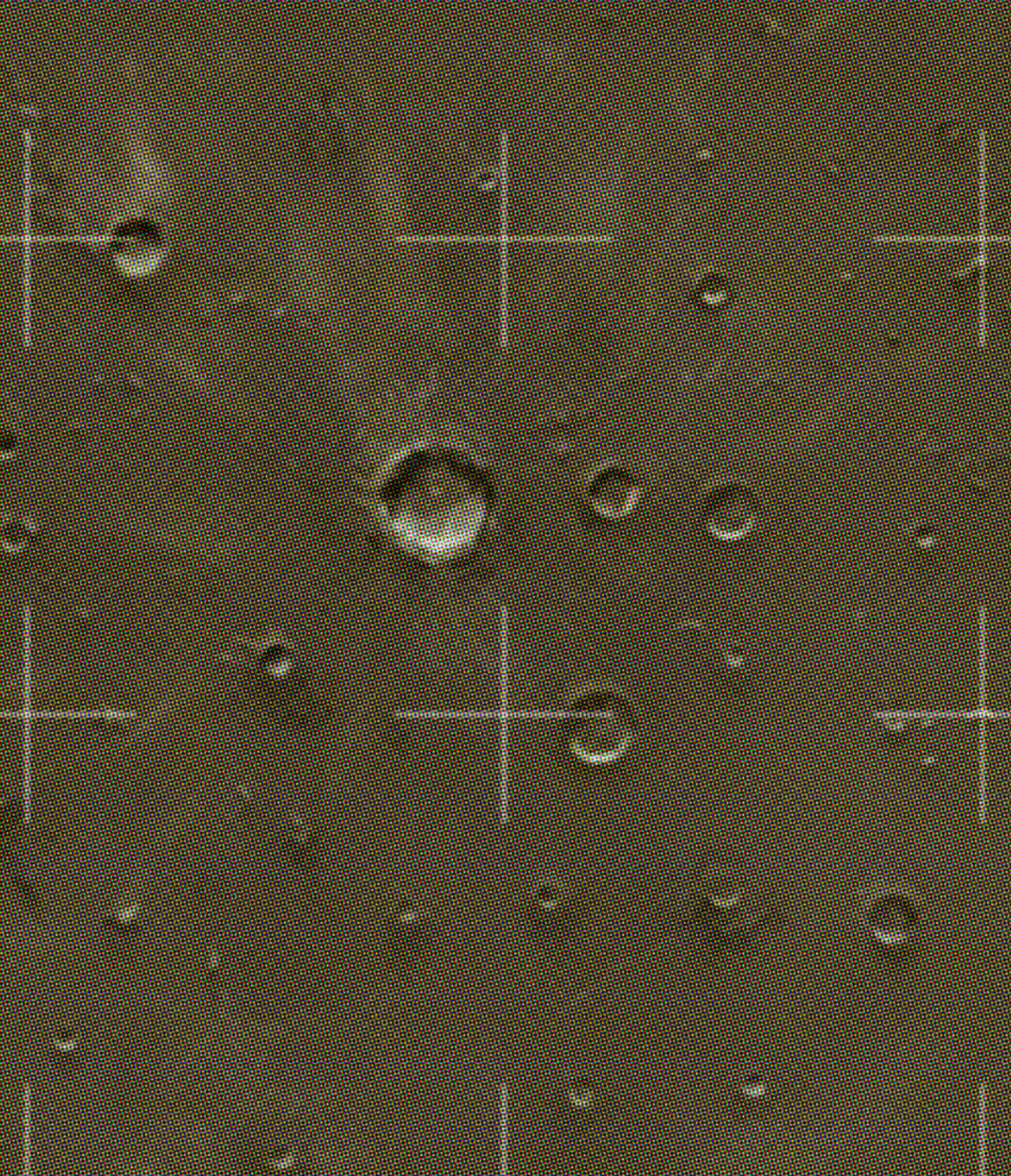
Scale : 1:2

Title : DARK SIDE OF THE MOON

Colour : WHITE MOON

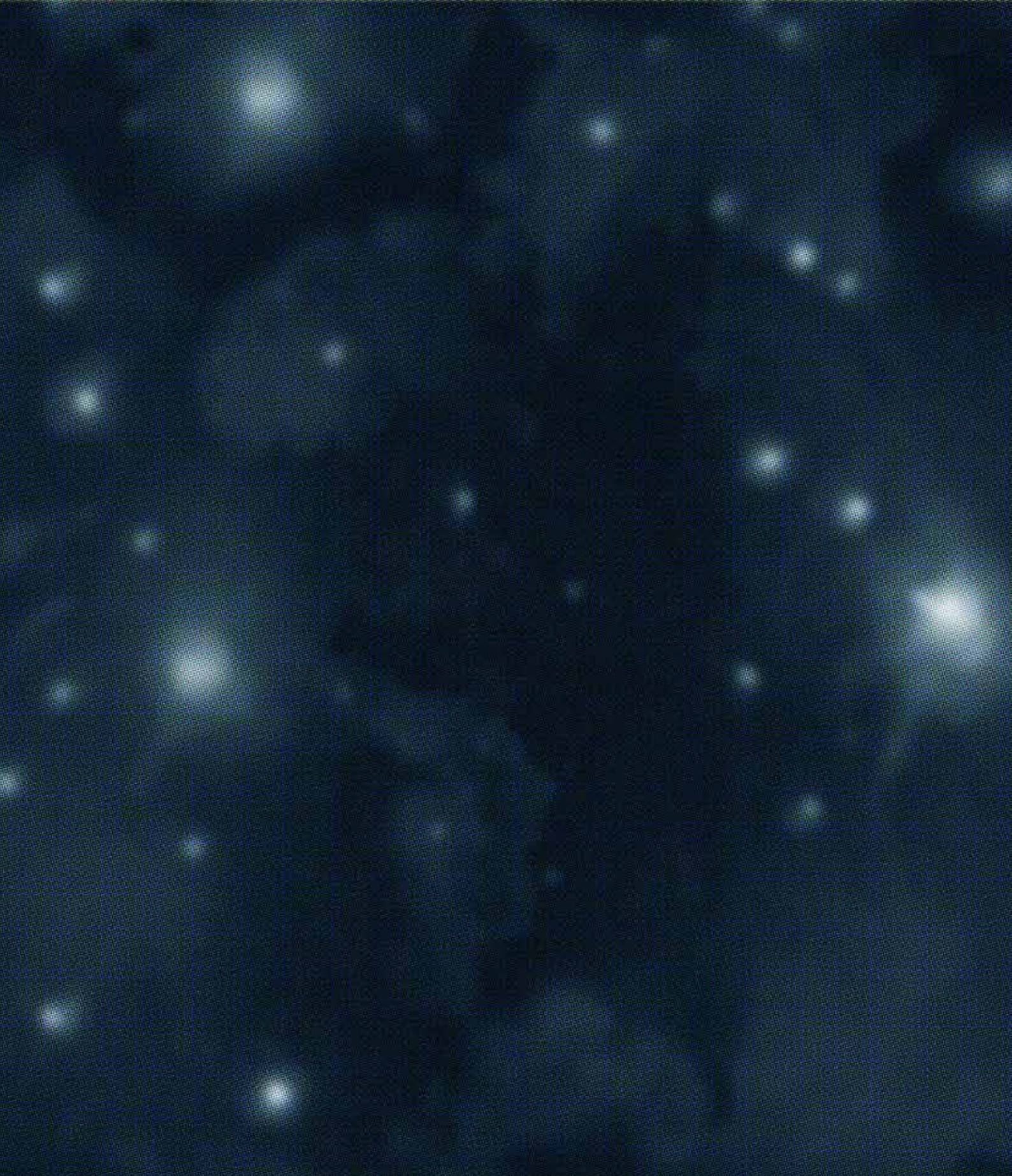
Scale : 1:2

Title : DARK SIDE OF THE MOON

Colour : DIRT MOON

Scale : 1:2

Title : NEBULA

Colour : STILL

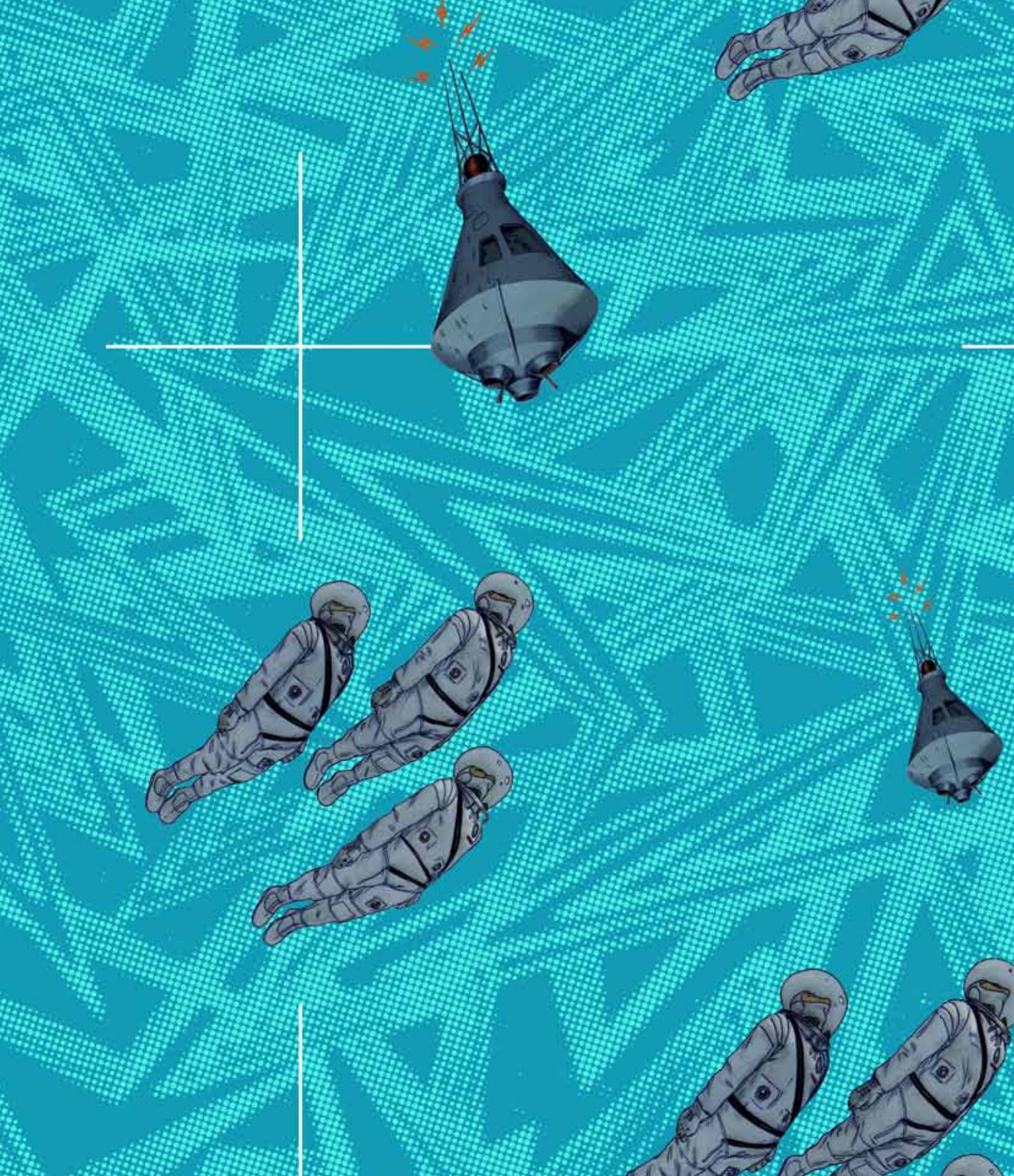
Scale : 1:2

Title : THE LOST

Colour : SOLAR

Scale : 1:1

Title : THE LOST

Colour : ELECTRIC

Scale : 1:1

Title : THE LOST

Colour : COLD

Scale : 1:1

